

[Albrechtsen]

have fået en sådan form, at det blev gjort klart, at det vil lykkes at bevare 2-døgns reglen, fordi det fra dansk side ikke vil blive accepteret og ej heller praktisk administrativt efterfulgt, hvis man fra EFs side ville forsøge at afskaffe 2-døgns reglen. Det kan ikke nytte, at skatteministeren ryster på hovedet, for det er nu engang min opfattelse, at man fra dansk side ikke skulle bare antydningvis – heller ikke mellem linjerne – stille i udsigt, at der kunne blive tale om nogen indrømmelser på disse punkter.

Det samme gælder de stramninger, der nu er sket af rejsegodsbekendtgørelsen; også de må fastholdes kategorisk. For at man kan sikre, at der hverken sker noget med 2-døgns reglen eller med rejsegodsbekendtgørelsen, altså at der ikke sker det, som hr. Thoft tidligere har været inde på, og som er sket flere gange i markedsudvalget, hvor man mere eller mindre har accepteret indskrænkningen i den danske handelsfrihed ved grænsen, må der fastlægges procedurer her i Folketinget, det sikrer, at det ikke sker igen, således at en skatteminister f.eks. ikke vil kunne inlede et dansk tilbagetog uden først at have fået Folketingets godkendelse deraf, hvad jeg slet ikke forestiller mig at han kan opnå. Det ville der i hvert fald ligge en lidt større sikkerhed i, for ihvorvel vi støtter regeringen i dens position over for EF-Kommissionen i denne sag, kan jeg ikke lade være med samtidig at sige, at vores tillid til regeringen ikke bliver større af den grund, og derfor ville det nok være godt, at det blev Folketinget, der traf beslutningerne, og at det ikke var en beføjelse, der blev overladt til regeringen.

Jeg vil stadig væk kritisere, at man har haft et sådant hastværk med denne sag, for hvis man havde taget sig tid til det, kunne man måske med afgiftsforslagene være nået frem til noget, der virkelig var fornuftigt. Man kom et stykke vej, synes jeg, med de ændringsforslag, der er stillet. Det er ud fra en kulturel betragtning fornuftigt at lempe afgiften på grammofonplader, så det kan vi fuldt ud støtte. Jeg tror også, ændringsforslaget om, at mikrobølgeovnene udgår, er fornuftigt.

Alt i alt tror jeg egentlig, det hele var på vej i en fornuftig retning, og så kunne man f.eks. havde arbejdet med en yderligere skærpelse af vægtafgiften på dyre biler for at øge provenuet i den ene ende og bruge det til

det, som både hr. Thoft og jeg har talt om var det vigtigste, f.eks. at nedsætte afgiften på mælk; det ville der have været fornuft i. Faktisk havde man her et udgangspunkt, som vi, hvis Folketingets partier bare ville have brugt to uger mere på denne sag, måske kunne have fået en helt god afgiftspakke ud af. Det er mig egentlig ubegribeligt, at resultatet skal blive halvdårligt, fordi der skal være et sådant hastværk, som jo intet har med grænsehandelen at gøre, for det drejer sig kun om et beløb på 25 mill. kr., ifølge lovforslagene. Der er ingen, der har kunnet sandsynliggøre, at lovforslagene har noget med grænsehandelen at gøre.

Jeg synes, det er beklageligt, at denne mulighed for at få en ordentlig ændring af det danske afgiftssystem altså er blevet om ikke helt så i hvert fald halvvejs tabt på gulvet på grund af en ulidelig trang til hastværksarbejde. Jeg ved ikke, om det har noget at gøre med, at man er lidt træt op til påske, men der er ikke nogen saglige begrundelser for det – hvis skatteministeren virkelig kan producere en saglig begrundelse for et sådant hastværk, vil jeg gerne høre den – det kan vi kun beklage, og det fører os til den konklusion, at vi må undlade at stemme vedrørende afgiftsforslagene. Hr. Stavvad kan have ret i, at vi på den ene side alle har brug for støvsugere, men at der på den anden side ikke er noget socialt forsvarligt i at have så dyre støvsugere som muligt. Det er jeg helt enig med hr. Stavvad i, og derfor er der noget positivt hist og pist i de samlede afgiftsforslag. Der er også noget, der ikke er så socialt væsentligt, f.eks. disse kassetænder; dem er der måske ingen grund til at præmiere ved en afgiftsnedsættelse. Vi vil ikke stemme for den samlede lovgivning om afgiftsnedsættelse, fordi man altså ikke er nået frem til det, som er forsvarligt og ordentligt.

I den forbindelse lader Socialdemokratiet sig indfange af det fejlagtige argument, at sagen skal behandles som en helhed. Jeg bliver nødt til at understrege én gang til, at det er fejlagtigt af Socialdemokratiet at behandle det på den måde. Hvorfor kunne Socialdemokratiet ikke ligesom vi have sagt: o.k., bekendtgørelsen, helt fint, afgiftsforhøjelsen, helt fint, men lad os da tage den nødvendige tid til at behandle de to lovforslag ordentligt og nå frem til et ordentligt resultat. Jeg kan ikke se, hvad det er, der har gjort, at Social-